

цвѣтѣло Българското царство, може да е родена (ѿ 927 — 1018): защо то, ако и да е съ страшното Българско паденіе наедно и новоизникнѣлата черковна книжинна голѣмъ ударъ претърпяла, и за онова время, догдѣ ся е пакъ обновило царството, много ослабнала и превіена, доло паднѣла, то е щяло така и да бѣде, което е кѣто 2 и 2 — 4. извѣстно, чи, кѣто падне причината, пада и дѣйствието. Редовно е тука на краіжтъ и при заключеніето да наведемъ ѿ тыя найстарыте рѣкописны спомяницы іоше нѣкои имя по имя. — Черковныте обрядны книги както помежду Гърцыте така и помежду Славените еднакво сѣ ся и равномерно умножавали, расли и распростирали, а разликували сѣ ся по реджтъ и съдържаніето си. Найтрудолюбивыте сладкопоини пѣснотворцы на Гърческжтъ черковж Теофанъ Нікейскій и Іулифъ Константинополскій живѣли сѣ и шкращавали хрїстовжтъ черковж на край 9. стол, царските друговы Леонъ и Константинъ въ 10. стол. Извѣстили смы ся чи е Епископъ Велицкій с. Климентъ превель, *Цвѣтныжтъ триодъ* или *Пентикостарл.* *Мѣсечныжтъ Миней* ѿ 11. стол. г. Востоковъ въ ступленіето на граматікжтъ си при Остромировото Евангеліе споменува. Общїатъ Ми-